

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

Beknopt Verslag

VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN
VAN

15 - 02 - 2000
namiddag

AGALEV-ECOLO	:	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	:	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	:	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	:	<i>Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	:	<i>Parti socialiste</i>
PSC	:	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	:	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	:	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	:	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	:	<i>Volksunie&ID21</i>

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000	:	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer</i>
QRVA	:	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
HA	:	<i>Handelingen (Integraal Verslag)</i>
BV	:	<i>Beknopt Verslag</i>
PLEN	:	<i>Plenum</i>
COM	:	<i>Commissievergadering</i>

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000	:	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	:	<i>Questions et Réponses écrites</i>
HA	:	<i>Annales (Compte Rendu Intégral)</i>
CRA	:	<i>Compte Rendu Analytique</i>
PLEN	:	<i>Séance plénière</i>
COM	:	<i>Réunion de commission</i>

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Bestellingen :
 Tel. : 02/549 81 60
 Fax : 02/549 82 74
 www.deKamer.be
 e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Commandes :
 Tél. : 02/549 81 60
 Fax : 02/549 82 74
 www.laChambre.be
 e-mail : aff.generales@laChambre.be

INHOUD

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN – C 122

VRAGEN

- van de heer **Joos Wauters** tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over de looneisen in de non-profitsector (nr. 947)
- Sprekers* : **Joos Wauters** en **Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid 5
- van de heer **Joos Wauters** tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over de werkgelegenheid in de non-profitsector (nr. 948)
- Sprekers* : **Joos Wauters** en **Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid 6
- van de heren **Paul Timmermans** en **Jean-Jacques Viseur** tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over de terbeschikkingstelling van werknemers (nrs 951 en 1035)
- Sprekers* : **Paul Timmermans**, **Jean-Jacques Viseur** en **Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid 6
- van de heer **Guy D'haeseleer** en mevrouw **Kathleen van der Hooft** tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over het schorsingsbeleid van de RVA (nrs 1030 en 1067)
- Sprekers* : **Guy D'haeseleer**, **Kathleen van der Hooft** en **Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid 8
- van de heren **Guy D'haeseleer** en **Jean-Marc Delizée** tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over de thuiscontrole van werklozen (nrs 1031 en 1056)
- Sprekers* : **Guy D'haeseleer**, **Jean-Marc Delizée** en **Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid 9
- van mevrouw **Trees Pieters** tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over de sociale balans (nr. 1040)
- Sprekers* : **Trees Pieters** en **Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid 10
- van mevrouw **Trees Pieters** en mevrouw **Kathleen van der Hooft** tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over de veiligheidscoördinatoren in de bouw (nrs 1047 en 1068)
- Sprekers* : **Trees Pieters**, **Kathleen van der Hooft** en **Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid 11
- van de heer **Jan Peeters** tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over de uitsluiting van invalide grensarbeiders (nr. 1051)
- Sprekers* : **Jan Peeters** en **Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid 12

COMMISSIE VOOR
DE SOCIALE ZAKEN

OPENBARE VERGADERING

DINSDAG 15 FEBRUARI 2000

NAMIDDAG

VOORZITTER :

de heer **Jean-Marc DELIZEE**

De vergadering wordt geopend om 16.15 uur.

VRAGEN

LOONEISEN IN DE NON-PROFITSECTOR

Vraag van de heer Joos Wauters tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de looneisen in de non-profitsector" (nr. 947)

De heer **Joos Wauters** (Agalev-Ecolo) : Naast de dringende vraag naar bijkomende werkgelegenheid, vragen de werknemers uit de non-profitsector dat in alle sectoren eenzelfde loon voor eenzelfde functie zou gelden. Ze wensen een zogenaamde harmonisering. Daarnaast vragen zij een loonsverhoging van 3 procent voor alle werknemers. Vooraleer daarover CAO's tot stand kunnen komen in de paritaire comités, moeten er overheidsengagementen zijn. De begrotingscontrole is daarvoor het geschikte moment.

Wat is het standpunt van de minister rond de looneisen van de non-profitsector ? Welke maatregelen worden er daartoe getroffen ? Wat is de timing voor de maatregelen ?

Minister **Laurette Onkelinx** (*in het Frans*) : Wij voeren momenteel onderhandelingen met het gemeenschappe-

lijk vakbondsfront, dat een dik eisenbundel heeft ingediend dat veel verder reikt dan de loonproblematiek als zodanig.

De harmonisering van de loonschalen en de loonsverhogingen met 3 procent kosten bijvoorbeeld elk 6 miljard.

Ik heb samen met mijn collega's Magda Aelvoet en Frank Vandenbroucke beslist onderhandelingen met de vertegenwoordigers van het gemeenschappelijk vakbondsfront aan te knopen. In dat kader zullen de vier werkgroepen die werden opgericht, eind februari hun eerste besluiten indienen.

Dan zal de totale kostprijs moeten worden geraamd en zal de regering moeten onderzoeken op welke manier en binnen welke begroting die ten laste kan worden genomen.

Wij streven naar een akkoord over een meerjarenplan. Maar tegen wanneer en over welk meerjarenplan ? Ik kan daar momenteel moeilijk op antwoorden. Uw vraag is voorbarig.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

De heer **Joos Wauters** (Agalev-Ecolo) : De minister aanvaardt dat er twee gerechtvaardigde eisen zijn : harmonisering en loonsverhoging. Bovendien is de minister bereid om daarvoor een timing vast te stellen, met name de begrotingscontrole 2000 en de begrotingsopmaak 2001. Zonder regeringsengagement zijn geen CAO's mogelijk. Er is in de begroting 2000 voor dit probleem niets uitgetrokken, dus verwacht ik dat er nu stappen worden gezet bij de nakende begrotingscontrole.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

WERKGELEGENHEID IN DE NON-PROFITSECTOR

Vraag van de heer Joos Wauters tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de werkgelegenheid in de non-profitsector" (nr. 948)

De heer **Joos Wauters** (Agalev-Ecolo) : Vorige donderdag kwamen de werknemers van de non-profitsector op straat om hun verzoeken kracht bij te zetten. Er zijn verschillende pijnpunten : de lonen, de bijzondere statuten, de aantrekkelijkheid van het beroep, de hoge werkdruk en de grote stress. De tweede laatste problemen kunnen worden opgevangen door een betere werkorganisatie, waarbij meer personeel ingezet wordt. Een betere en grote instroom van personeelsleden is daarom een topprioriteit. Vroeger werd daartoe de sociale Maribel aangewend. Wij menen dat er een bijkomende inspanning moet gedaan worden via een verhoging van de sociale Maribel gezien het integrale terugverdieneffect.

Is er overlegd met de sociale partners over bijkomende tewerkstelling ? Wanneer vond dit overleg plaats ? Wat was de inhoud en het resultaat ervan ? Welke bijkomende maatregelen neemt de minister om de sociale Maribel te verhogen ?

Minister **Laurette Onkelinx** (in het Frans) : In die sector is de return heel groot. Elke investering leidt onmiddellijk tot extra banen. Over de kwaliteit van de werkgelegenheid zijn besprekingen met de sector aan de gang.

In de sector verpleging kan bij gebrek aan geschoold personeel niet aan de vraag worden voldaan.

Wij verwachten een aangroei van de werkgelegenheid met 3,7 procent in de non-profitsector, of ongeveer 13.000 jobs. Op het ogenblik van de begrotingscontrole zal blijken of meer mogelijk is.

De heer **Joos Wauters** (Agalev-Ecolo) : Het is waar dat enorme inspanningen werden geleverd voor de tewerkstelling in de non-profitsector. De grote behoefte aan zorg en de dringende vermindering van de werkdruk ver-

antwoorden de aanwerving van kwalitatief hoogstaande werknemers in de zorgsector. Ik hoop dat naar aanleiding van de begrotingscontrole hieraan nog extra aandacht zal worden besteed.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

TERBESCHIKKINGSTELLING VAN WERKNEMERS

– Vraag van de heer Paul Timmermans tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de Europese richtlijn betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers" (nr. 951) ;

– Vraag van de heer Jean-Jacques Viseur tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de omzetting van Europese richtlijn 96/71 betreffende de terbeschikkingstelling en het opzetten, op nationaal vlak, van een interministerieel samenwerkingsverband met het oog op de strijd tegen zwartwerk" (nr. 1035).

De heer **Paul Timmermans** (Ecolo-Agalev) : Het Europees Parlement en de ministerraad keurden op 16 december 1996 richtlijn 96/71/EG goed betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten (PB nr. 18 van 21/01/97). Hoe interpreteert u het advies van de interprofessionele sector over de terbeschikkingstelling van werknemers ?

Artikel 7 van de richtlijn bepaalt dat de lidstaten de wettelijke, regelgevende en administratieve bepalingen moeten goedkeuren om zich uiterlijk op 16 december 1999 aan de bedoelde richtlijn aan te passen.

– Voorzitter : de heer Joos Wauters

Werd de richtlijn in Belgisch recht omgezet ? Wat is de inhoud ervan ? Gelden er bijzondere maatregelen voor België ? Zo ja, bestaat er een verband tussen die maatregelen en de uitvoering van de adviezen van de sociale partners van december 1999 en meer bepaald de vraag tot wijziging van de wet van 14 juli 1987 over de terbeschikkingstelling van werknemers waarover uw kabinet een gunstig advies gaf ?

De heer **Jean-Jacques Viseur** (PSC) : Ik wil de minister van Werkgelegenheid interpellieren over de plaag van het zwartwerk die dringend moet worden aangepakt.

Het samenwerkingsprotocol van 30 juli 1993 tussen de diensten voor sociale inspectie en het tussen de federale overheid en de Gewesten gesloten samenwerkingsakkoord betreffende de coördinatie van de controles inzake de tewerkstelling van werknemers van buitenlandse nationaliteit voorzien in de oprichting van een dienst

voor de coördinatie van de Sociale Inspectie en de Arbeidsinspectie.

De ervaring in de buurlanden leert dat het de voorkeur verdient om de coördinatiestructuur niet uitsluitend onder het ministerie van Arbeid te laten ressorteren en haar een interministerieel karakter te geven, wat haar optreden bij al degenen die bij de strijd tegen het zwartwerk zijn betrokken, zou legitimeren.

Kan de minister bevestigen dat de coördinatiestructuur die zij wil opzetten een interministerieel karakter zal krijgen? Wanneer zal die structuur operationeel zijn?

De richtlijn 96/71/EEG had tegen 16 december 1999 in Belgisch recht moeten zijn omgezet. Dat is niet gebeurd. Die richtlijn bepaalt onder meer dat elke lidstaat een of meer verbindingsinstanties of bevoegde nationale instanties ermede belast de grensoverschrijdende verzoeken om inlichtingen, met name inzake de vermoedelijk onwettige activiteiten, te centraliseren en te beantwoorden.

Denkt de minister niet dat het verkieslijker zou zijn om de dienst die in 1993 in het vooruitzicht werd gesteld, op te richten, de coördinatie tot de politie, de rijkswacht en het parket uit te breiden, die dienst met een waarnemingsfunctie te belasten, hem als verbindingsbureau aan te wijzen en een dergelijke structuur rechtspersoonlijkheid te verlenen, waardoor zij niet onder één enkele toezieende overheid maar onder verscheidene ministeries zou ressorteren, waarbij de vertegenwoordiging van elk betrokken ministerie zou worden gegarandeerd?

Minister **Laurette Onkelinx** (*in het Frans*): Een ontwerp van wet tot omzetting van de richtlijn 96/71/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 16 december 1996 betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten werd door mijn voorganger op 11 januari 1999 aan de Nationale Arbeidsraad voorgelegd.

Het beginsel waarop de richtlijn steunt, is dat elke onderneming die in een lidstaat is gevestigd om diensten te verrichten en die daartoe werknemers uit een andere lidstaat ter beschikking stelt, een geheel aan dwingende minimumregels moet naleven die van kracht zijn in dat onthaalland, los van de wet die op de arbeidsrelatie van toepassing is.

Het gaat er dus om de harde kern te bepalen van de dwingende minimumregels die door iedereen moeten worden nageleefd.

Op 17 november laatstleden heeft de Nationale Arbeidsraad zijn advies (nr. 1290) uitgebracht. De NAR wenst

dat de Raad van State zich over het wetsontwerp zou uitspreken.

Dit advies, dat onbevredigend was, blijkt niet meer actueel te zijn wegens de uitspraak die ondertussen op 23 november 1999 door het Gerechtshof van de Europese Gemeenschappen werd gedaan in de zaak ARBLADE/LELOUP, een Franse dienstverleningsonderneming.

Juridische interpretatiewerkzaamheden werden aangevat binnen mijn bestuur om de lessen te trekken uit die uitspraak.

De NAR onderzocht vandaag die uitspraak en zal binnenkort zijn advies verzenden. Wij zullen dan onze beslissing nemen.

Artikel 4 van de richtlijn verplicht ons een verbindingskantoor in het leven te roepen.

De belangrijkste kritiek die geformuleerd wordt ten overstaan van de bestaande initiatieven, is het ontbreken van een permanentie.

De nieuwe structuur gaat in op die kritiek, vermits de permanentie zal worden verzekerd op de drie niveaus – het Federale comité, het directie- en coördinatiecomité, de arrondissementen -, door mensen die volledig tewerkgesteld worden om die opdracht te vervullen.

De structuur zou op 1 januari 2001 van start moeten gaan.

Het ontwerp zou in de eerstkomende weken kunnen worden voorgesteld. De tweede helft van het jaar zou aan de concrete voorbereiding van de structuren kunnen worden besteed.

Ik ben van mening dat het directie- en coördinatiecomité de rol zal kunnen spelen van coördinatiebureau en als tussenpersoon zal kunnen optreden tussen de verschillende Belgische overheidsbesturen die bevoegd zijn voor het toezicht op de arbeidsvoorwaarden en de werkgevers en overheidsdiensten van de lidstaten, want die dienst is het best geplaatst om de ontvangen aanvragen op te volgen en een kwaliteitsinformatie samen te stellen voor alle belangstellenden in de overige Europese landen.

De heer **Paul Timmermans** (Ecolo-Agalev): U heeft de vraag met betrekking tot het verband tussen de Europese richtlijn en de discussie van vandaag over de tijdelijke arbeid niet beantwoord. De kwestie van de flexibiliteit ligt mij na aan het hart omdat het een gewoonte wordt dat arbeidsovereenkomsten ruim worden geïnterpreteerd. Ik zou daarover meer inlichtingen willen verkrijgen.

Minister **Laurette Onkelinx** (*in het Frans*) : Die problemen lopen sterk uiteen. De wet van 1987 op de terbeschikkingstelling van werknemers aan een andere werkgever begrenst de mogelijkheden ervan in de tijd en beperkt die terbeschikkingstelling tot bepaalde taken. Dat doet problemen op het stuk van de interpretatie rijzen. De besprekingen hebben nog geen resultaat opgeleverd.

Maar wat de richtlijn betreft gaat het om eenzelfde werkgever die over exploitatiezetels in verscheidene landen beschikt.

De heer **Jean-Jacques Viseur** (PSC) : Ik wacht met ongeduld de indiening van het wetsontwerp af.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

SCHORSINGSBELEID VAN DE RVA

– *Vraag van de heer Guy D'haeseleer tot de vice-eerste minister van Werkgelegenheid over "de versoepeling van het schorsingsbeleid van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening" (nr. 1030)*

– *Vraag van mevrouw Kathleen van der Hooft tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de wijziging van de regelgeving inzake de uitsluiting en sancties van werklozen" (nr. 1067)*

De heer **Guy D'haeseleer** (VL. BLOK) : Naar aanleiding van een mondelinge vraag kregen we van de minister een nota met de voorgestelde wijzigingen in het sanctiebeleid van de RVA. De minister werd echter door de Ministerraad op verschillende punten teruggefloten.

Wat is het resultaat van het overleg binnen de Ministerraad ? Welke concrete sancties worden voortaan voor de diverse overtredingen toegepast ?

De sancties van de RVA zouden ingedeeld worden in drie groepen : de lichte straffen, de zware straffen en de herhaaldelijke overtredingen. Welke overtredingen vallen onder welke categorie ?

In het door de ministerraad goedgekeurde voorstel blijft de ruimere bevoegdheid van de gewestelijke directeurs gehandhaafd. Op welke manier zal voorkomen worden dat hieruit schreeftrekkingen zullen voortvloeien ?

Mevrouw **Kathleen van der Hooft** (VLD) : De ministerraad van 4 februari jongstleden keurde een nieuwe regeling goed met betrekking tot de uitsluiting van en sancties tegen werklozen. Het oorspronkelijke voorstel werd bijgestuurd, maar de idee om aan de gewestelijke RVA-

directeurs een grote beoordelingsbevoegdheid toe te kennen blijft gehandhaafd.

Wat zijn dan de verschilpunten tussen het initiële en het goedgekeurde voorstel ? Zullen de RVA-directeurs een maandelijks verslag moeten opstellen, zodat er zicht is op hun beoordelingen ? Hoe zal men ervoor zorgen dat zij hun bevoegdheid uniform interpreteren en toepassen ? Zal de minister optreden als er te grote verschillen blijken te zijn tussen de diverse gewesten ?

Minister **Laurette Onkelinx** (*in het Nederlands*) : Het sanctiestelsel in de werkloosheidsreglementering werd gewijzigd door een beslissing van de ministerraad van 4 februari. De gewijzigde artikelen gaan nu naar de Raad van State.

Deze hervorming wijkt inderdaad lichtjes af van ons initiële ontwerp, meer bepaald inzake de zogenaamde zware fouten. Fundamentele wijzigingen werden echter niet meer aangebracht. Zo blijven de vergoedingsvoorwaarden en de twee nieuwe gunst-maatregelen – waarschuwing en uitstel- overeind.

Het verlaten van een geschikte baan, het niet verschijnen bij een werkgever, het niet verschijnen bij de plaatsingsdienst, de weigering van de werkloze om deel te nemen aan het begeleidingsplan, het stopzetten of het mislukken van het begeleidingsplan kunnen als zware fout worden beschouwd met eventueel een uitsluiting van 4 tot 52 weken.

Het ontslag om billijke reden kan leiden tot een uitsluiting van 4 tot 26 weken. De situaties betreffende onvolledige verklaringen of het nalaten van een verklaring ofwel een niet-tijdige verklaring kunnen leiden tot een uitsluiting van 1 tot 13 weken. Voor alle verplichtingen inzake de controlekaart kan de uitsluiting 1 tot 26 weken bedragen. Voor elk van de hierboven aangehaalde gevallen wordt de duur van de uitsluiting verdubbeld bij recidive. (*Verder in het Frans*)

De hervorming voert het evenredigheidsprincipe in – tussen de vastgestelde tekortkoming of fout en de uitgesproken sanctie – waaraan totnogtoe een pijnlijk gebrek was. Bovendien worden nieuwe maatregelen – waarschuwing en uitstel – ter beschikking gesteld van de directeur van het gewestelijk werkloosheidsbureau. Die ambtenaar bekleedt een geprivilegieerde plaats om het geval dat hem wordt voorgelegd, af te wegen : hij kent het dossier van de werkloze evenals de gewestelijke gegevens.

Op de ministerraad heb ik meegedeeld dat ik de RVA zou verzoeken statistieken bij te houden betreffende alle uitgesproken sancties, maar ook betreffende al de nieuwe maatregelen, dat wil zeggen de waarschuwing, het

gehele en het gedeeltelijke uitstel, de recidieven – artikel per artikel en per gewestelijk bureau. Eind 2000 zal een balans kunnen worden opgesteld en zal men een klare kijk kunnen hebben op het gebruik van de verschillende maatregelen.

Een relatief stabiele jurisprudentie – zowel op het vlak van de directeurs als van de arbeidsrechtbanken – zal daar mettertijd uit voortvloeien. Een goed gebruik van de nieuwe maatregelen zal gevoelige verschillen tussen de werkloosheidsbureaus met zich brengen zonder echter tot belangrijke vertekeningen aanleiding te geven.

Ik heb getracht de voorstellen in evenwicht te houden naargelang van de ernst van de fouten. Ik verheug er mij over dat de ministerraad ze heeft aanvaard.

De heer **Guy D'haeseleer** (VL. BLOK) : Momenteel zijn er sancties die niet in verhouding staan met de fouten. Ik meen dat het de bedoeling was om voor lichte administratieve fouten de sancties te verlichten. Op dit vlak kunnen we op basis van het antwoord van de minister geen verbetering verwachten. Anderzijds stellen we vast dat de straffen voor fouten te kwader trouw lichter zullen worden.

In het kader van de actieve welvaartsstaat moeten werklozen ook op hun plichten gewezen worden.

Door de vermindering van de minimumstraf van 26 naar 4 weken, lopen we het risico dat dit voor meer misbruik door werklozen zal zorgen.

Het verschil tussen de minimum- en maximumstraf is groot. Er is ruimte voor eigen interpretatie vanwege de directeurs. De kans is dus groot dat er geen gelijke berechtiging zal zijn in de verschillende regio's. Hoe kan de minister borg staan voor een stabiele rechtspraak ?

Mevrouw **Kathleen van der Hoof** (VLD) : Ik hoop dat het mogelijk zal zijn vóór eind 2000 richtlijnen te formuleren ten behoeve van de directeurs van de RVA.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

THUISCONTROLE VAN WERKLOZEN

– *Vraag van de heer Guy D'haeseleer tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de controle van werklozen door de inspecteurs van de RVA in verband met de gezinstoestand" (nr. 1031)*

– *Vraag van de Jean-Marc Delizée tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de door de regering overwogen wettelijke wijzigingen met betrek-*

king tot de thuiscontroles van werkloosheid en van wachtuitkeringsgerechtigden" (nr. 1056)

De heer **Guy D'haeseleer** (VL. BLOK) : De procedure die inspecteurs van de RVA moeten volgen bij de thuiscontroles van werklozen werd reeds enkele keren gewijzigd. In een vorige regering werden de onaangekondigde thuiscontroles al afgeschaft. Men kon voortaan de woning van de werkloze enkel controleren na een gesprek en met de schriftelijke toestemming van de werkloze. De minister zou het systeem nu opnieuw aanpassen.

De door de vorige regering gewijzigde procedure zou te gepaste tijde geëvalueerd worden. Is deze evaluatie gemaakt ? Wat zijn de conclusies ? In welke zin verschilt de nieuwe procedure van de oude ? Acht de minister het mogelijk dat met de nieuwe procedure een efficiënt en doeltreffend controlebeleid kan worden gevoerd ?

De heer **Jean-Marc Delizée** (PS) : In de vorige zittingsperiode heeft de kwestie van de huisbezoeken aanleiding gegeven tot een bijwijlen zeer vinnige bespreking in het Parlement. Die bespreking kreeg haar beslag met de goedkeuring van de wet van 7 april 1999 die de noodzaak van controles en de bescherming van de privacy op een adequate manier verzoent. Huisbezoeken werden een uitzondering.

Wij willen weten hoe een en ander is geëvolueerd. De cijfers van 1997 zijn bekend : er hebben 40.000 huisbezoeken plaatsgevonden en in meer dan 90 procent van de gevallen waren de verklaringen van de werklozen correct. Hoe zit het echter met de cijfers voor 1998 en 1999 ?

Volgens persartikelen zou een nieuw wetsontwerp worden ingediend dat een gelijke behandeling van sociaal verzekerden en burgers beoogt. Er zouden nieuwe elementen zijn. Tijdens het onderhoud met de werklozen zouden ook derden, zoals vakbondsafgevaardigden, advocaten, enz. aanwezig mogen zijn, wat zeer positief is.

Tevens zou men overwegen om de voorzitter van de arbeidsrechtbank niet langer in te schakelen en zou een gedwongen huisbezoek voortaan enkel mogen plaatsvinden nadat de onderzoeksrechter daarmee heeft ingestemd. Waarom overweegt men een dergelijke maatregel ?

Moet men inzake de controle van de gezinstoestand niet streven naar een gelijke behandeling van werklozen en de overige sociaal verzekerden, die aan de wet van 16 november 1972 betreffende de arbeidsinspectie onderworpen zijn ? Moeten de wettelijke grondslagen die op

hen betrekking hebben, niet eenvormig worden gemaakt ?

Minister **Laurette Onkelinx** (*in het Frans*) : Vier essentiële wijzigingen werden aangebracht : het wordt de werkloze toegelaten bij de eerste hoorzitting in de lokalen van de RVA vergezeld te zijn door een advocaat of door een vakbondsafgevaardigde ; het gedwongen huisbezoek wordt opgeheven, behalve wanneer de werkloze ermee instemt ; bij dit huisbezoek zal de werkloze eveneens door een advocaat of door een vakbondsafgevaardigde kunnen worden bijgestaan ; de werkloze zal zich tot de federale ombudsmannen kunnen wenden.

De sociaal verzekerde moet correcte inlichtingen krijgen, zodat hij in het licht daarvan én met kennis van zaken kan instemmen met een huisbezoek of dat kan weigeren.

De informatie zal worden verbeterd door de eventuele tussenkomst van een vertegenwoordiger van de werkloze op twee sleutelmomenten van de procedure : de eerste hoorzitting en het huisbezoek.

De afschaffing van het gedwongen huisbezoek is gerechtvaardigd, onder meer uit eerbied voor de persoonlijke levenssfeer en rekening houdend met de gelijke behandeling van de burgers.

Voorts is het huisbezoek slechts in zeer precieze gevallen nuttig. De controleurs van de RVA mogen enkel de woning van de werkloze bezoeken. In het merendeel van de dossiers kan het bevoorrecht statuut – gezinshoofd of alleenstaande – afgeleid worden zonder bezoek. Een bijzondere procedure is niet gerechtvaardigd.

De aanhangigmaking van de voorzitter van de arbeidsrechtbank toont dat de bijzondere procedure die werd ingevoerd, niet aangepast werd aan de burgerlijke procedure die door het Gerechtelijk Wetboek wordt geregeld ; het verzoek van de RVA wordt als gevolg daarvan onontvankelijk verklaard.

De grote meerderheid van de verklaringen die door de werklozen worden afgelegd, stroken met de werkelijkheid ; slechts een minderheid doen twijfels rijzen die een nazicht nodig maken.

De wet van 16 arbeidsinspectie bevat in haar artikel 4 een bijzondere procedure die de sociaal inspecteurs, met de toelating van de politierechter, toestaat bewoonde vertrekken te betreden om er illegale arbeid vast te stellen. Enkel in die veronderstelling kan men zich op die bepalingen beroepen. Geeft het gebruik van dat artikel voldoening ? Ik ben van plan te vragen aan de commissie universiteit-bestuur-magistratuur, die zich zal moeten buigen over de hervorming van het sociale strafrecht, de

oportuniteit van het in stand te houden van een dergelijke procedure te onderzoeken.

De heer **Guy D'haeseleer** (VL. BLOK) : De meeste werklozen hoefden zich vroeger niet te verplaatsen. Bovendien waren meer dan 90 procent van de aangiften correct. Toch blijven dan 10 procent van de werklozen frauderen bij de aangifte van hun gezinstoestand. Aangekondigde controles hebben geen zin. Ze zullen de kwaadwilligen ertoe aanzetten hun verwerpelijke praktijken verder te zetten. In een actieve welvaartsstaat moeten eenieder door daadwerkelijke controles op zijn burgerplicht wijzen.

De heer **Jean-Marc Delizée** (PS) : Aangezien ik geen voorstander van verplichte arbeid ben, vind ik dat het wetsontwerp in de goede richting gaat. Uit uw antwoord blijkt dat de huisbezoeken tot de goedkeuring van de wet in 1999 onwettig waren ! Is de opsomming van de personen die de werkloze tijdens het huisbezoek mogen bijstaan, limitatief ?

Minister **Laurette Onkelinx** (*in het Frans*) : Jazeker. Wij zullen dat te gelegener tijd bespreken.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

SOCIALE BALANS

Vraag van mevrouw Trees Pieters tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de sociale balans" (nr. 1040)

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Ik heb de minister op 18 januari jongstleden gevraagd naar de stand van zaken betreffende de sociale balans, meer bepaald voor vorming en opleiding. De regering hecht veel belang aan administratieve vereenvoudiging. Een vereenvoudiging van de sociale balans kan een belangrijke stap zijn in het afslanken van de papierberg bij bedrijven. De minister heeft geantwoord dat zij wachtte op een rapport van de NAR en de CRB. Zijn deze rapporten al ter beschikking van de minister ? Wat is de inhoud ?

Minister **Laurette Onkelinx** (*in het Nederlands*) : Ik bevestig dat een gemengde commissie van de Centrale Raad voor het bedrijfsleven en van de Nationale Arbeidsraad een advies over de sociale balans moet formuleren. Samen met mijn collega van Economie heb ik de betrokken instanties om een advies verzocht tegen uiterlijk 31 maart.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Ik zal de vraag dus op 1 april opnieuw stellen.

De **voorzitter** : Ook de heer Bonte stelde hierover al een schriftelijke vraag. Ik zal het punt dan ook in april op de agenda van onze commissie plaatsen.

Het incident is gesloten.

VEILIGHEIDSCOÖRDINATOREN IN DE BOUW

– *Vraag van mevrouw Trees Pieters tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de nieuwe reglementering inzake de veiligheidscoördinatoren in de bouw" (nr. 1047)*

– *Vraag van mevrouw Kathleen van der Hooft tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de nieuwe reglementering inzake de veiligheidscoördinatoren in de bouw" (nr. 1068)*

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : De Raad van State vernietigde onlangs het KB betreffende de veiligheidscoördinatoren in de bouw, en dat omwille van procedurefouten. Zal de minister bij het herschrijven van de reglementering rekening houden met een aantal praktische uitvoeringsproblemen die ondertussen aan het licht zijn gekomen ?

Zo zijn de opleidingsvereisten erg hoog in de Europese context, wat het moeilijk maakt om coördinatoren te vinden en wat de coördinatie erg duur maakt, zeker voor kleine en eenvoudige bouwplaatsen. Zullen de coördinatiekosten op voorhand duidelijk moeten worden meegeëdeeld ?

Mevrouw **Kathleen van der Hooft** (VLD) : De KB's van 3 mei 1999 en 4 augustus 1999 betreffende de tijdelijke en mobiele bouwplaatsen werden nietig verklaard door een arrest van de Raad van State van 16 december 1999. Ze zorgden ook voor ernstige toepassingsproblemen. Men vond immers onvoldoende veiligheidscoördinatoren met een opleiding van preventie-adviseur. In andere Europese lidstaten was men veel minder streng in de toepassing van de Europese richtlijn. Ons inziens is een goede kennis van het werkterrein veel belangrijker, en ook betaalbaarder, dan de diplomaverenisten die men hier aan de coördinatoren stelt.

De nood aan een veiligheidscoördinator is vorige week nog ten overvloede bewezen. Eén op vijf bouwvakkers zou ooit een arbeidsongeval hebben. Het probleem werd reeds uitvoerig uit de doeken gedaan, daarom wens ik enkel nog een aantal vragen te stellen.

Zal de minister bij de uitwerking van een nieuwe reglementering rekening houden met deze opmerkingen ? Alleen wanneer men, naar Europees voorbeeld, minder hoge opleidingsvereisten stelt aan de coördinatoren. Kan de hele veiligheidscoördinatie efficiënter en goedko-

per worden georganiseerd en met meer oog voor de noden van de kleine bouwplaatsen. Komt er een verplichting om de coördinatiekosten afzonderlijk in te schrijven ?

Minister **Laurette Onkelinx** (*in het Nederlands*) : Het KB van 3 mei 1999 werd vernietigd omdat de toenmalige minister de urgentie had ingeroepen om geen voorafgaandelijk advies van de Raad van State te moeten inwinnen. Binnenkort zal een nieuw besluit worden voorgesteld aan de Hoge Raad voor preventie en bescherming op het werk, los van een nieuw KB met dezelfde inhoud als het vorig, dat voor dringend advies aan de Raad van State zal worden overgemaakt.

Er zal rekening worden gehouden met de bezwaren tegen het vorig besluit, onder meer inzake de opleiding van coördinatoren. Ook komen er speciale regelingen voor kleine bouwplaatsen en bouwplaatsen met kleine risico's. Ook werden de modaliteiten en de beheersing van de kosten bestudeerd. Nu reeds komen 300 personen in aanmerking voor de functie van coördinator.

Voor de veiligheidscoördinatoren wordt een specifieke opleiding ingevoerd, verschillend van de bijkomende opleiding voor veiligheid. De personen die echter beschikken over de laatstgenoemde opleiding en voldoen aan de andere voorwaarden, zullen de functie van veiligheidscoördinator kunnen blijven uitoefenen. De nieuwe opleiding is vergelijkbaar met deze die in onze naburige lidstaten worden verstrekt.

Momenteel kunnen al meer dan 300 personen in aanmerking komen om de functie uit te oefenen op tijdelijke en mobiele werkplaatsen. (*Verder in het Frans*)

Het nieuw koninklijk besluit bevat bijzondere bepalingen die beantwoorden aan de specifieke voorwaarden inzake coördinatie van de veiligheid op bouwplaatsen van kleine omvang en waar de risico's beperkt zijn.

De regels voor het controleren en beheersen van de kosten voor de coördinatie van de veiligheid werden eveneens onderzocht om ze duidelijk van de diverse uitvoeringskosten te onderscheiden.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : De minister zit op het goede pad. Het herschreven KB houdt duidelijk rekening met de praktische problemen op het terrein. Rond het principe van de veiligheidscoördinatoren hebben we trouwens nooit problemen gemaakt, maar aanpassingen aan de werkwijze in andere EU-landen waren nodig.

Ik wijs erop dat de architecten erg huiverachtig zijn om zelf als veiligheidscoördinator op te treden. Ik hoop dus dat de minister niet uitsluitend op architecten doelt, als ze het heeft over 300 mensen die nu al in aanmerking komen voor de functie.

Minister **Laurette Onkelinx** (*in het Frans*) : Men moet een onderscheid maken tussen de Orde van architecten en wat in de praktijk gebeurt. De architecten zijn niet als enigen betrokken. Ik kan tegen volgende vergadering een lijst van de betrokken beroepen meebrengen.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Wij danken de minister voor haar antwoord. Wij wachten op de reactie van de sector op het nieuwe KB.

Mevrouw **Kathleen van der Hooft** (VLD) : Ik meen te weten dat talrijke architecten zich hebben ingeschreven voor de opleidingscursussen voor coördinatoren. Dat kan de zorg van mevrouw Pieters wegnemen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

UITSLUITING VAN INVALIDE GRENSARBEIDERS

Vraag van de heer Jan Peeters tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de nieuwe uitsluiting van invalide grensarbeiders uit het compensatiefonds van Belgische grensarbeiders in Nederland" (nr. 1051)

De heer **Jan Peeters** (SP) : Sinds 1 januari 2000 heeft de Nederlandse overheid al de post-actieven die in het buitenland wonen, uitgesloten uit de kring van de volksverzekeringen. Daardoor voldoen de betrokkenen niet langer aan de formele voorwaarden om de compensatievergoeding voor grensarbeiders te genieten, namelijk belastingplichtig zijn in België en verzekerd zijn voor de Nederlandse volksverzekeringen. Dit werd bepaald in het KB van 9 juni 1999. Het gaat dus om 4000 WAO'ers of invaliden die in België wonen die het recht op de compensatievergoeding dreigen te verliezen.

Het probleem kan opgelost worden door de huidige reglementering inzake het compensatiefonds vóór 30 juni 2000 aan te passen. Een andere oplossing is het instellen van de voorwaarde dat men slechts voor één volksverzekering verzekerd moet zijn. Zo komen de invaliden opnieuw in aanmerking. Als bijkomende bewijslast zou men het bewijs dat de betrokkenen zich vrijwillig bijverzekerd hebben, kunnen opleggen.

Is de minister bereid een aanpassing van het KB door te voeren ?

Minister **Laurette Onkelinx** (*in het Frans*) : Grensarbeiders vallen, voor wat de fiscale wetgeving betreft, onder de wetgeving van het woonland, terwijl ze voor de sociale zekerheid onder de wetgeving van het werkland vallen.

Enkele jaren geleden voerde de Nederlandse regering een grote hervorming door waarbij de belastingen werden verlaagd, wat echter gecompenseerd werd door een hogere socialezekerheidsbijdrage. Terwijl voor de Nederlandse werknemers het netto-inkomen dus ongeveer ongewijzigd bleef, was dat niet het geval voor de werknemers die in België wonen maar in Nederland werken. Die zagen hun netto-inkomen dalen door de hogere socialezekerheidsbijdragen, terwijl er voor hen geen fiscale correctie was : ze betalen immers belastingen in België.

Die situatie heeft onder de vorige regering aanleiding gegeven tot het invoeren van een compensatie, vanuit de Belgische sociale zekerheid, voor dat inkomensverlies. Die compensatie wordt niet enkel uitbetaald aan degenen die effectief aan het werk zijn, doch ook aan zij die in Nederland een ziekte- of invaliditeitsuitkering genieten.

Er duikt nu opnieuw een probleem op. De Nederlandse regering zou beslist hebben om al de niet-actieven, waaronder de arbeidsongeschikte werknemers of invaliden die in het buitenland wonen, uit de volksverzekeringen uit te sluiten.

Ik nam contact met het Nederlands ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Die diensten bevestigden de uitsluiting. Die maatregel, die ik vanuit een Europees oogpunt betreur, zou door budgettaire overwegingen zijn ingegeven.

Het resultaat van die wijziging is inderdaad dat, op basis van het nu van kracht zijnde koninklijk besluit, de invalide grensarbeiders de Belgische compensatievergoeding zouden verliezen. Het spreekt voor zich dat dit niet de bedoeling was. Het koninklijk besluit bepaalt immers expliciet dat de arbeidsongeschikten recht hebben op die vergoeding.

Ik heb dan ook mijn administratie opdracht gegeven om zo spoedig mogelijk een juridische oplossing uit te werken.

De heer **Jan Peeters** (SP) : Ik dank de minister voor het voornemen om deze leemte in de toekomst weg te werken. Ik betreur dat de Nederlandse overheid geregeld de reglementering ten nadele van de Belgische grensarbeiders wijzigt. Dit probleem zou moeten worden aangekaart binnen het sociaal overleg op EU-vlak.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.45 uur.*